

Р Е Ш Е Н И Е № 171

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 25 юни, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на дванадесети юни две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря М.*** и в присъствието на прокурора С.***, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 175 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от "****" - - гр. С., представлявано от Е.Т.*** срещу Решение № 328/8.IV.2013 по НАХД № 120/2013 г. по описа на РС - Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2306320 от 3.I.2013 г. на Директора на дирекция "ДИТСО". В жалбата касаторът излага, че решението е постановено при нарушаване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба Дирекция "ДИТСО" не взема отношение по жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, като счита, че в обстоятелствената част на НП е посочено лице, различно от това, по отношение на което е констатирано нарушение на трудовото законодателство от контролните органи. Предлага да се отмени НП, тъй като според него има съществено процесуално нарушение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на "****" гр. С., представлявано от Е.Т. *** срещу наказателно постановление № 23-2306320 от 3.I.2013 г. на Директора на дирекция "ДИТСО", с което на въззивника е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 18.X.2012 г., в гр. Перник, на установено място, в качеството на работодател е допуснал до работа лицето В. Е. Б.*** на длъжност "крояч", преди да му е предоставил екземпляр от трудовия договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

С решение на районен съд Перник, предмет на касационната жалба е потвърдено наказателното постановление.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение правилно въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на административното нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установява, че на 18 октомври 2012 г. в стопанисвано от касатора производствено помещение е извършена цялостна проверка по спазване на трудовото законодателство. Към административно наказателната преписка е приложен протокол от извършената проверка, като в констативната част в т. 7 е установено допуснатото нарушение по отношение на работника В. Б.***, за това, че работодателят я е допуснал до работа, преди да е предоставил екземпляр от трудовия договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на районния съд относно наличието на безспорно установено нарушение. За извършеното административно нарушение, съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ се предвижда налагане на имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.

Касационният съд приема, че при определяне размера на санкцията не са изложени мотиви, защо е определена такава в размер на 2000 лева от АНО. В процеса на проверката са установени и други нарушения, допуснати от работодателя на трудовото законодателство – т.т. 7 до 12 от протокола от 18.X.2012 г. Дори да се приеме, че работодателят има системни нарушения в тази връзка, би следвало да се посочат основанията, поради които се определя този размер на санкцията. Наличието на повече от едно лица, на които не е връчен екземпляр от трудовия договор и копие от уведомлението, обуславя ангажиране на административно наказателна отговорност за всички тези лица, но не би могло да се тълкува като отегчаващо вината обстоятелство при осъществяване състава на процесното административно нарушение. От друга страна, касаторът е изпълнил задължението си по чл. 63, ал. 2 от КТ непосредствено след извършване на проверката от Дирекция ИТСО. Ето защо, с оглед целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, следва да бъде намален размера на наложената имуществена санкция от 2000 лева на минималния размер, предвиден в закона - 1500 лева.

Изложените оплаквания за допуснато нарушение на материалния закон, подробно развити от представител на касатора не намират правна обосновка. Същите са неотносими към установените факти, а безспорността на нарушението не дава възможност да се прави интерпретация на фактите и противоположно тълкуване на процесуални правила, които според касатора са нарушени.

Следва да се отчете, че становището на представителя на прокуратурата не намира опора в доказателствата по делото. Действително има неточност в обстоятелствената част от НП с посочването на друго, неучастващо в конкретното административно наказателно производство лице, но това се отчита като техническа грешка с оглед събраните в пълен обем писмени и гласни доказателства, че в конкретния случай, административно наказателната отговорност се носи за допуснато нарушение по отношение на В. Б.***. Като техническа грешка се отчита и тази допусната от въззивния съд при постановяване на диспозитивната част на решението, а именно – пълното разминаване в цифровата и словесна част от посочване на размера на

санкцията. Определено, касационен състав отчита тази непрецизност на съдебния акт, но с оглед настоящия изход на делото, това обстоятелство не се цени като основание за изменение на решението на РС.

Предвид горното, решението на РС Перник следва да бъде изменено в частта му относно наложеното наказание.

Воден от горното касационен състав при Административен съд Перник,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 328/8.IV.2013г. по НАХД № 120/2013 г. по описа на РС Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2306320 от 3.I.2013 г. на Директора на дирекция "ДИТСО", като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2306320 от 3.I.2013 г. на Директора на дирекция "ДИТСО" с което на "****" - гр. С.***, кв. ***, бул. "****", представлявано от Е.М.Т.*** на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, в частта на наложеното административно наказание, като намалява размера му от 2000 лева на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/ 2. /п/